

ster tager ansvaret for og bemyndiger til, og ministeren står til ansvar for det over for Folketinget.

Derfor synes jeg, den tendens, der er til måske specielt inden for denne sektor i uhæmmet og usaglig grad at gå efter embedsmændene, snart burde holde op, og jeg vil benytte denne anledning, hvor jeg for første gang oplever den på Folketingets talerstol, til helt klart at præcisere, at den er urimelig, og at den ikke hører nogen steder hjemme.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, der også fik mig herop, var fru Annette Justs hykleriske indlæg, og når jeg kalder det et hyklerisk indlæg, skal jeg selvfølgelig også dokumentere det:

Det var for det første en mistænkeliggørelse.

Det lovforslag, der her er fremsat, lægger faktisk op til, at der er mulighed for, at hvis man får tingene til at passe sammen, kan man nå meget, meget langt i retning af et frit fiskeri.

Det er jo klart, at man sagtens kan blive ved med det hykleri, at det bare er, fordi man ikke kan få lov til at fiske, at man ikke kan tilpasse sig og overleve! Nu lægges der ud fra de fangstmuligheder, der kendes, og som vi har nogle internationale forpligtelser over for, op til at få skabt balance her – og så skal vi alligevel høre det!

Men fru Annette Just sagde faktisk i sin afsluttende bemærkning, at hun havde brug for mere oplysning og mere viden om, hvad der er det grundlæggende i det, regeringen lægger op til i sin fiskeripolitik, og efter de angreb, fru Annette Just er kommet med imod denne regering, kan jeg godt forstå, at hun har behov for det for at kunne udtale sig om den slags ting. Men hvis fru Annette Just vil fiskernes vel, tror jeg, det var klokt, at hun gav sig til at læse lovforslaget og virkelig prøvede at være medspiller i stedet for at opføre sig på den dér opportunistiske måde, for jeg tror ikke, det tjener erhvervet en døjt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er da ked af, at jeg er så uenig med hr. Ole Vagn Christensen; det er jeg faktisk. Jeg tror jo på, at det tjener erhvervet en døjt, som hr. Ole Vagn Christensen nu udtrykker det. Så kan man jo spørge, om det er særlig positivt eller ej! Jeg tror rent faktisk, at fiskerne ville være glade,

hvis de vidste, hvad det var, regeringen ønskede med fiskerierhvervet, og ikke skulle stå med en lovgivning, der siger, at der gives bemyndigelse til det ene og det andet, og at man i øvrigt kan finde ud af det hen ad vejen. Jeg tror, fiskerne ville være glade for lidt mere af den åbenhed, som vi har talt utrolig meget om.

Og jeg kan godt forstå, at ministeren skynder sig herop og klart siger: Sådan kan man ikke behandle embedsmændene, for det er mig, der står med ansvaret. Det er jeg enig i, og det er utilstedeligt af mig at gøre, som jeg gør, og ministeren har oplevet det før, og jeg bliver ved med at gøre det. For jeg har ingen garanti for, at ministeren bliver ved med at være minister, i hvert fald fiskeriminister. Det har jeg ingen garanti for, og det har ministeren heller ingen garanti for. Det er der faktisk ingen i Folketinget der har garanti for. Det eneste, vi ved, er, at det plejer at skifte på et eller andet tidspunkt – til det ene eller til det andet.

Men så længe vi har bemyndigelsesgarantier, går de jo videre. De går i arv. Det eneste, der følger med – undskyld at jeg siger det så direkte én gang til – er embedsværket. Derfor er embedsmændene i virkeligheden de eneste, der ved, hvad der er konsekvensen af det.

Hvis jeg nu ville være rigtig uartig, kunne jeg sige: Tænk, hvis det nu er en SF'er, der bliver minister næste gang! Det må dog aldrig ske; det skal være sagt med det samme. Hvad kunne vi så ikke risikere af økologiske tiltag, så fiskerne kunne risikere at blive sat fuldstændig fra arbejdet?

Derfor ønsker jeg en lovgivning, hvor fiskerierhvervet ligesom andre erhverv kan se, hvad det er, der gælder, og jeg ønsker ikke en sådan harmonikalovgivning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må jo konstatere, at fru Annette Just fortsatte i det samme spor. Jeg havde heller ikke forventet andet. Det er jo sådan set den dialogform, man ønsker. Jeg synes bare, det er beklageligt, at man formidler den videre og derfor i virkeligheden skaber modsætninger, og at den situation faktisk direkte medfører en monolog, hvor der med den viden, som fru Annette Just ligger inde med, og som jeg har forstået er meget lille på det område – det skal jeg beklage, men det håber jeg der bliver gjort noget ved – i stedet var brug for en dialog. Vi så meget gerne, at der var en dialog med fiskerierhvervet, og det ved jeg også